

Σταχυολογήματα του μακαριστού π. Αυγουστίνου Καντιώτη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)



Σταχυολογήματα από τα έργα του Επισκόπου πρ. Φλωρίνης ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ*

Από το βιβλίο ΘΑΥΜΑΤΑ

Από τον πρόλογον Σελ. 12: Αλλ' εμένα από όλα τα θαύματα ένα θαύμα με κάνει να καταπλήσωμαι, να θαυμάζω την άπειρον σοφίαν και συγκατάβασιν του Θεού προς τον άνθρωπον. Και το θαύμα αυτό είναι, ότι ο Θεός κατέβη εις την γην, έγινεν άνθρωπος, έπαθε και εσταυρώθη διό να σώση εμέ τον αμαρτωλόν.... Σελ. 14: Και εν φύλλον δένδρου, και μία σταγών ύδατος, και έν απειροελάχιστον μόριον ύλης, εγκλείουν θαυμάσια πράγματα....

Το θαύμα της αγάπης Σελ. 28: Ω η αγάπη του Χριστού! Μέχρι τον Άδην κατήλθε διά να νικήση τον θάνατον και ανυψώση τον άνθρωπον. Μικρά και μεγάλα θαύματα Σελ. 39: ...η εκ της καρδιάς εκδιώξις της αμαρτίας, οιασδήποτε, επαναλαμβάνομεν, αμαρτίας, είναι -παρατηρεί ο ι. Χρυσόστομος- θαύμα ανώτερον από τα θαύματα της εκδιώξεως δαιμόνων. «Εάν την αμαρτίαν εκριζώσης, είσαι ανώτερος εκείνων οι οποίοι είχαν το χάρισμα της εκδιώξεως μυρίων δαιμόνων» (Ε.Π. MIGNE 57, 387).

Ένας θαυμάσιος κόσμος Σελ. 74: Και των δύο τούτων κόσμων, του υλικού και του πνευματικού, ποιητής είναι ο Θεός. Με μίαν διαφοράν. Ότι εις μεν τον υλικόν κόσμον εμμέσως αποκαλύπτεται ο Θεός διά μέσου των ποιημάτων, ενώ εις την

αγίαν Γραφήν ο Θεός αποκαλύπτεται αμέσως. Ακούεται η φωνή του. Ομιλεί ο ίδιος. Φανερώνει το θέλημά του. Εκτυλίσσει το σχέδιόν του. Μας καλεί να τον πλησιάσωμεν διά να γίνωμεν παιδιά του ηγαπημένα, κληρονόμοι της βασιλείας του, κόσμου απερίγραπτου μεγαλείου.

Τα θαύματα της Βίβλου Σελ. 82: Αι λέξεις, αι οποίαι ήσαν γραμμέναι εις τον μαύρον πίνακα της ανθρωπότητος, αι λέξεις ενοχή, σκότος, απελπισία, θάνατος, εσβέσθησαν διά του σπόγγου του σταυρού και αντ' αυτών εγράφησαν με φωτεινά γράμματα αι λέξεις ιλασμός, φως, ελπίς, χάρις, ζωή αιώνιος.

Σελ. 87: Ο λόγος του Θεού, τον οποίον περιέχει η Βίβλος, είναι μυστηριώδης σπόρος, ο οποίος κάνει να ανθίζη εις την καρδίαν του πιστού ο παράδεισος του Θεού.

Το αρχικόν θαύμα Σελ. 94-95: Νους ύψιστος εποίησε την ύλην και διεμόρφωσεν αυτήν εις κάλλος αμήχανον και απερίγραπτον. Διά ν' αναφέρωμεν ασθενές παράδειγμα, όπως με το άκρον του δακτύλου πιέζει τις ηλεκτρικόν κομβίον και αμέσως ανάπτει φώς, ούτω και ο Θεός, η υπέρτατη δύναμις και σοφία, με την μεγαλυτέραν ευκολίαν την οποίαν θα ηδύνατο να φαντασθή τις, ή μάλλον με αφάνταστον ευκολίαν, εδημιούργησε την ύλην, κατεσκεύασε και ήναψε τον πολυέλεον των φώτων, την πλημμύραν του φωτός, τους αναρίθμητους αστέρας, οι οποίοι στροβιλίζονται εις το αχανές.

Το συνεχές θαύμα Σελ. 108-109: Παρατηρήσατε τα έντομα. Ίδετε τον μύρμηγκα. Δεν ζη μόνος, αλλά ζη με άλλους, συγκροτεί κράτος ολόκληρον, διατρυπά τον φλοιόν της γης, κατασκευάζει υπόγεια διαμερίσματα, αποθηκεύει τροφάς, πειθαρχεί εις αρχάς, στρατεύεται κατά των εχθρών, μάχεται και πίπτει επί του πεδίου της μάχης. Εργατικώτερος αυτού ουδείς. Ίδετε την μέλισσαν. Και αυτή δεν ζη μονήρη βίον. Σχηματίζει σμήνος, κατοικεί εις κυψέλας, πειθαρχεί εις την βασίλισσαν, αγαπά την εργασίαν, τιμωρεί τους κηφήνας, συλλέγει το νέκταρ των ανθέων, κατασκευάζει κηρήθρας γεωμετρικής τελειότητος, εις τας οποίας εναποθέτει το γλυκύτατον μέλι. Ίδετε τον μεταξοσκώληκα, πώς τρέφεται, πώς αυξάνει, πώς κλείεται τέλος εντός του κουκουλίου του, ως εντός φέρετρου, και πώς, ανοίγων τον τάφον του, εξέρχεται μία ωραιότατη χρυσαλλίς, ψάλλουσα και αυτή με τον ιδικόν της τρόπον την ανάστασιν της φύσεως, την ανάστασιν του Χριστού και την ανάστασιν των νεκρών.

Το ανθρώπινο σώμα Σελ. 121: Εάν το σώμα ενός νεκρού ανθρώπου ζυγίζοντας 65 κιλά οδηγηθή εις το χημείον και γίνη ανάλυσις των στοιχείων, εκ των οποίων συνίσταται, ο χημικός θα μας είπη, ότι το σώμα αυτό περιέχει τα εξής συστατικά. Ύδωρ 45 κιλά. Λίπος τόσον, όσον χρειάζεται διά να κατασκευασθούν 7 τεμάχια

σάπωνος. Άνθρακα τόσον, όσος χρειάζεται διά να κατασκευασθούν 9.000 μολύβια. Φώσφορον τόσον, όσος χρειάζεται διά να κατασκευασθούν 2.200 σπίρτα. Μαγνήσιον διά μίαν δόσιν καθαρτικού. Σίδηρον διά την κατασκευήν ενός καρφιού. Και άσβεστον διά ν' ασβεστωθή ο τοίχος ενός μικρού δωματίου.

Σελ. 123: Εξέλεξε το ευτελέστερον, το χώμα, διά να κατασκευάση εξ αυτού το ανθρώπινον σώμα. Και τούτο όχι ασκόπως. Ως φιλοσοφεί ο Γρηγόριος Νύσσης, η θέα και μόνον της γης, εκ της οποίας προήλθε το ανθρώπινον σώμα, αρκεί διά να διδάξη την ματαιότητα της επιγείου ζωής.

Σελ. 124-125: Το χώμα διά σοφής και άρρητου ενεργείας του Δημιουργού έγινε σαρξ, μύες, οστά, μυελός, νεύρα, φλέβες και αρτηρίαι, όργανα ευγενή και πολύτιμα, ως οφθαλμοί, ώτα, πνεύμονες, νεφροί, σπλην, ήπαρ, αδένες, καρδιά, εγκέφαλος, και τα μικρότερα όλων, ίνες και τριχοειδή αγγεία.

Σελ. 127: Είναι εν πρώτοις το σώμα μία αυτόματος μηχανή. Το ωρολόγιόν σου, αν δεν θέλης να σταματήσει, πρέπει να το κουρδίζης κατά διαστήματα. Αλλ' η μηχανή, η οποία λέγεται σώμα, έχει κουρδισθή άπαξ υπό του Δημιουργού (το μυστικόν κλειδίον το κατέχει Εκείνος μόνον) και εργάζεται συνεχώς και αδιαλείπτως, ημέραν και νύκτα, έως ότου έλθη η ώρα του θανάτου.

Σελ. 130: Εξ όλων των ζώων μόνον ο άνθρωπος είναι ορθοβάμων. Ο πίθηκος, από τον οποίον ηθέλησαν μερικοί ανόητοι την καταγωγήν μας, περιπατεί κανονικώς με τα τέσσαρα. Οσάκις δε αναγκασθή να βαδίση όρθιος, μετά πόσης δυσκολίας πράττει τούτο! Αντιθέτως ο άνθρωπος βαδίζει όρθιος. Μετά μεγίστης δε δυσκολίας κινείται οσάκις αναγκασθή να βαδίση χρησιμοποιών και τας χείρας ως πόδας. Η ορθή στάσις είναι η κανονική του. Η κεφαλή του στηρίζεται ορθίως επί του τραχήλου. Διατί; Η τοιαύτη στάσις του ανθρωπίνου σώματος δεν είναι άσκοπος. Είναι και αυτή ενδεικτική του υψηλού σκοπού διά τον οποίον επλάσθη ο άνθρωπος. Ως δεικνύει δε και η ετυμολογία της ελληνικής λέξεως άνθρωπος (εκ του άνω θρώσκειν), το δημιούργημα τούτο πρέπει να βλέπη και να τείνη προς τα άνω, προς τα μεγάλα και υψηλά.

Η ψυχή του ανθρώπου Σελ. 143: Συγγενεύομεν με τον Θεόν, του οποίου και γένος εσμέν, εν τω οποίω και ζώμεν και κινούμεθα και εσμέν, και προς τον οποίον και κατευθυνόμεθα. ...Μικρόθεος γίνεται ο άνθρωπος, και προκαλεί το θάμβος του αγγελικού κόσμου.

Υπηρέται του Θαύματος Σελ. 155: Έχει πας άνθρωπος λάβει παρά του Θεού λογικόν, συνείδησιν και ελευθέραν βούλησιν. Ταύτα συνιστούν το «κατ' εικόνα». Εάν κάνη δε καλήν χρήσιν αυτών των προσόντων, θα προοδεύση τότε εκ του

ατελέστερου προς το τελειότερον, προς την αρετήν, και ούτω θ' αποκτήση και το «καθ' ομοίωσιν». Θα γίνη όμοιος με τον Θεόν.

Σελ. 158: Υπηρέται λοιπόν των θαυμάτων του Θεού άγγελοι και άνθρωποι. Και μόνον άγγελοι και άνθρωποι; Και αυτά ακόμη τα ζώα. ...μία όνος ελάλησε και εσωφρόνισε τον παρεκτραπέντα προφήτην Βαλαάμ.

Θαυμαστόν εργαστήριον Σελ. 215: Η Εκκλησία παράγει αγίους. Μόνον αύτη παράγει αγίους. Και αυτός είναι ο σκοπός της, να παράγη αγίους. Η επιστήμη καλλιεργεί την γνώσιν. Αλλά την αγιότητα, η οποία κάνει τον άνθρωπον να πλησιάζη προς τον Θεόν, καλλιεργεί μόνον η Εκκλησία.

Το Ελληνικόν Έθνος Σελ. 268: Η Ελλάς προσέφερεν εις τον Χριστόν το αίμα μυριάδων τέκνων της, μαρτύρων και ομολογητών της νέας πίστεως. Κανένα άλλο έθνος δεν προσέφερε τόσο αίμα εις τον χριστιανισμόν όσον η Ελλάς. Με το αίμα των μαρτύρων εποτίσθη το δένδρον του χριστιανισμού. Αύτη είναι η μεγαλυτέρα υπηρεσία, αύτη είναι η μεγαλυτέρα δόξα της Ελλάδος, δόξα υπερβαίνουσα την δόξαν μυριάδων Παρθενώνων.

* Η σταχυολόγησις των αποσπασμάτων έγινε από αδελφές της Ιεράς Μονής Αγίου Αυγουστίνου Φλωρίνης.

<http://orthodoxanswers.gr>

Πηγή: hristospanagia.gr